

Viết Trong Thời Chinavirus

Câu dạo đầu: Vì bài này có liên quan tới mẹ Vũ Thị Hán nên có vài ghi chú như saunhư sau:

Khi không còn dấu nhem được nữa thì Trung Cộng gọi là Viêm Phổi Vũ Hán, sau đó là nCoV – 2, tiếp đến là Covid – 19 (qua tổng giám đốc WHO Tedros Adnahom Ghebreyesus)

Nhật bản gọi là Coronavirus.

Ngoại trưởng Mỹ gọi là Wuhanvirus.

Tổng thống nước Cờ Hoa Hoa Kỳ gọi là Chinavirus.

Việt Nam ta gọi: Mắc dịch Tàu

Mấy bữa nay mưa liên tục trên bầu trời Houston. Mây thì xám và mưa nhẹ tựa những cơn mưa đầu mùa. Đầu mùa xuân. Rồi có một buổi sáng thấy có tí nắng vung vãi ngoài ngoài sân sau. Mưa cũng tạnh. Có một cụ già đến bên cửa sổ nhìn ra sau vườn, cụ đưa mắt nhìn theo kiểu chụp hình panorama trên

các chiếc Ai Phone, nhưng cụ nhìn ngược lại. Thay vì từ trái sang phải, cụ lại nhìn từ phía phải sang phía trái. Ở góc phải là cây hoa anh đào mà hoa đã nở rộ mấy bữa nay khiến cho một góc sân sau mang hương sắc của một mùa xuân đang đến.

Cây anh đào cụ trồng kể từ ngày dọn về ngôi nhà này và liên tục, mười lăm năm, năm nào cũng có hoa để cho cụ ông cụ bà cùng ngắm vào những ngày đầu tháng ba dương lịch là mùa hoa đào nở. Tiếp tục đưa mắt nhìn, kể đó cũng là một cây đào nữa đã trổ hoa sau tết âm lịch nhưng năm nay cây đào này hoa nở chỉ bằng khoảng một phần ba của những năm trước. Rồi cứ mỗi độ hoa tàn, nó lại cho quả và những quả này ăn được, ngon là khác. Đây là cây đào cụ cho là “anh đào Đà Lạt” vì dạo xưa nhà cụ ở nơi cái xứ lạnh lẽo cũng có trồng loại anh đào này. Cụ bà thì không gọi đó là cây anh đào mà gọi là cây peach vì quả ăn được. Quả ra rất sung nên năm nào hai cụ cũng hái mang đi cho bạn bè, có khi hái vào vô tủ lạnh để ăn dần nhưng phải ăn vào lúc quả vừa màu hồng, nếu quả đã ngả sang màu đỏ và mềm thì không ngon, nhất là quả dòn mà chấm muối ớt thì cũng đã cái vị giác lắm!

Kế tiếp cũng là một cây hoa anh đào, cây này thấp, chỉ cao bằng một nửa hai cây kế cận vừa kể mà cụ trồng được sáu năm nay. Suốt những năm đầu, cây này chẳng cho hoa cho trái gì cả, có chăng cũng chỉ độ vài bông thưa thưa mở mắt vài bữa rồi biến mất. Nhưng có chuyện lạ là vào những ngày sắp tết năm Canh Tý này, cây anh đào nho nhỏ lại nở bông, nở nhiều...nhiều lắm, nở cho đến sau tết cả tháng trời mới tàn. Cụ ông mừng quá nên ngày nào cũng bước ra sân sau ngắm ngắm nhìn nhìn cho thỏa con mắt. Cụ còn cắt cả chục nhánh bông đem vô nhà cho vào chiếc bình cắm rồi trang trọng đặt ngay ở trước phòng khách và cụ cũng cắt thêm cả chục cành mang tặng cho con gái nhà ở cùng khu vực.

Kế tiếp phía trái là một cây táo tàu lá xanh um và bắt đầu cho những lổm đổm nụ để sẵn sàng cho trái vào những ngày đầu mùa hè.

Còn một cây hoa anh đào nữa. Đó là anh đào ba màu vì khi trổ bông chúng cho màu trắng, hồng và đỏ. Năm nào cũng vậy! Cây này đã bắt đầu cho hoa và sẽ tiếp tục nở trong suốt tháng ba qua đến tháng tư, trùng với thời gian những anh đào ở Washington DC bắt đầu nở vào giữa tháng ba dương lịch. Đọc theo hàng rào nơi những cây

anh đào cho bông là một loạt những cây hoa hồng trồng đã gần hai mươi năm nên hoa tuy có ra nhưng không còn cho hoa lớn như những năm đầu mới trồng.

Thế là cụ nhà ta đã nhìn một lượt từ phải sang trái dọc theo hàng rào. Mắt cụ lại gặp một luống hồng mang tên là Knock Out chạy dọc bờ rào. Hàng rào phía bên phải cũng có một luống như thế. Thấy mấy chậu hoa mà cụ không nhớ tên đang nở rộ mấy bữa nay cụ thoáng nghĩ: *Trời đang có nắng và nhất là trong hoàn cảnh bị con virus Tàu bủa vây khắp nơi khiến mọi người không thể lái xe ra ngoài để vung vít được, sao ta không dùng cơ hội này để chăm lo một tí cho những bông hoa đã mang lại hương thơm sắc đẹp cho đời nhỉ?*

Thế là cụ nhảy ra sân sau tìm chiếc bồ cào cán dài và xông vào luống hồng Knock Out để cào cào xới xới. Trước đó cụ không quên tìm chiếc khẩu trang N95 để bịt cái mồm. Cụ bịt mồm không phải để chống chọi với con Chinavirus vì cụ biết chắc cụ đang ở nhà thì không có lý do gì mà con virus Tàu chui vô mồm cụ được, mà hiện cụ đang bị mớ phấn hoa đang bay bay trong gió chui tọt vào mồm vào mắt vào mũi cụ đã mấy hôm nay khiến cho cụ liên tục ngứa mắt ngứa mũi rất ư là khó chịu. Chưa hết! cụ lại tìm một chiếc kính đen thui đen thui cùng hiệu với chiếc kính của nghệ sĩ Văn Vỹ ngày xưa mang vào mắt. Bịt mồm che mũi cũng chưa đủ, cụ vớ được chiếc mũ rộng vành chụp ngay lên đầu cho chắc ăn mọi bề. Phấn hoa chỉ có thể bám lên nón và nằm chơi ở đó chứ không thể nào có cơ hội lọt vào vào mắt vào mũi cụ được.

Từ trong nhà, cụ bà ới mấy tiếng gọi cụ ông. Chẳng thấy trả lời trả vốn gì cả nên cụ bà mở cửa sau nhìn thì thấy cụ ông đang cào cào xới xới ở luống hồng. Cụ bà lập tức trở vào nhặt chiếc Ai Phôn rồi trở ra lén chụp cụ ông đang lom khom cào cào xới xới. Cụ bà đi vào và gửi ngay tấm ảnh vừa chụp cho một số bạn thân. Cụ ông trở vào nhà tắm rửa xong rồi xới cơm với cụ bà.

Buổi chiều cụ ông mở meo thấy có meo của một bạn quen ở tận bên thành phố Riverside thuộc tiểu bang của đảng dân chủ. Chị này là chị em kết nghĩa của cụ bà đều là gốc dân Biên Huệ (hay Hòa cũng thế) và cùng trường Ngô Quyền xứ Bưởi. Nội dung meo của chị có câu mở đầu như sau:

Anh Châu thật giỏi nha.

Tiếp theo là mộ bài thơ có nội dung:

*Tình hình virus tràn lan,
Ta đây không sợ, không màng đi ra.
Vườn sau chăm chút gọi là,
Một công hai việc cho bà xã yêu.
Làm chồng ta đã biết điều,
Khẩu trang bịt kín không nhiều lời ra.
Trong vườn chăm chút bông hoa,
Hồ bơi sạch sẽ cháu ta hài lòng.
Đừng buồn những lúc ngồi không,
Karaoke mở máy, vợ chồng song ca.
Mượn thơ của vợ ngâm nga,
Từng lời, từng ý đậm đà yêu thương.
Dịch bệnh Wuhan nhiều nhưong,
Ý bình, tâm tịnh ta thường nghỉ ngơi
Nỗi buồn mất mát sẽ vơi.
Ngoài kia bao kẻ rong chơi không về.
Chiều nay mưa lạnh tái tê,
Xem hình lòng bỗng tràn trề niềm vui.
Chúc người tráng trưởng luôn cười, (*)
Chúc cô em gái vui tươi, điểm kiêu.*

Nhận được mấy tấm hình, viết vài câu thơ cho vui.

Chúc anh Châu và luôn sức khỏe và an lành.

Bên này Cali sẽ lock out khuya này.

Coi như mọi nơi sẽ giống như Wuhan bên Tàu. Cô lập để an toàn. Mình sẽ bị ở nhà không bước ra đường. Già biết thân, biết phận. Không để phiền con cái và gây khó cho xã hội. Mấy hôm nay mưa dầm, nhưng vài ngày sau sẽ có nắng lên và mặt trời sẽ quét đi mây đen ảm đạm. Hãy tự tin mọi việc sẽ qua.

Thêm

() Ghi chú này của cụ già: Đã hết nhiệm kỳ làm trưởng rồi chị Thêm à....*

Đọc được bài thơ từ phương xa gửi đến, cụ già khoái quá nên bèn đáp lễ cũng bằng mấy câu thơ sáu – tám cho phải phép:

Cám ơn chị Bảy về bài thơ của chị
Vì vậy:

*Thân già nay phải biết điều
Ăn vừa nói ít, làm nhiều mới hay
Sợ con Vũ Hán nó lây
Khẩu trang bịt miệng gió bay thoảng ngoài
Tay thì cầm cuốc cho oai
Cào lui cào tới coi mòi khỏe thân
Nhìn vào ảnh thấy phong trần
Thực ra gã chỉ vừa mần vừa chơi
Chiều về clean up hồ bơi
Tung tăng cháu lợi thành thơ thân già
Đến khi bóng xế chiều tà
Trà ngon một chén đậm đà hương quê
Uống thêm vài hớp thấy phê
Chạy lên mở máy vội đề câu thơ
Thơ rằng chớ có thờ ơ
Thấy con Vũ Hán đừng quơ nó vào
Nhà phải đóng kín cửa, rào
Đừng cho nó xông chui vào nhà ta
Hàng quán tạm thời lánh xa
Thức ăn cái uống đủ mà dùng thôi
Đừng có tính chuyện đi chơi
Gặp con Vũ Hán thì đời đi đoong
Để cho sau trước vuông tròn
Cha mẹ con cháu vui trong một nhà
Rối thì cứ việc tà tà*

*Garage dọn dẹp, sạch và đẹp thêm
Thứ tự cái dưới cái trên
Không nên chông chát lênh khênh ra ngoài
Dọn xong mời dzợ đến coi
Vợ khen một tiếng: ông oai quá chừng!*

Buổi tối sau giờ cơm cụ lại chạy lên gác mở meo, thấy có tên người gửi quen quen nên vội mở và đọc được những câu thơ như sau:

*Nhờ có Cô Vi được ở **nhà**
Sáng ra cuốc cỏ tưới vườn **hoa**
Mạnh tay cuốc cỏ tiêu phiền **não**
Che miệng phòng ngừa Cô rố **nà**
Chị Nhạn đứng bên nhanh mắt **chụp**
Anh Hươu cắm cúi khỏe thân **già**
Vườn nhà đẹp giống hoa **Đà Lạt**
Phong tỏa? Mặc người! ta với **ta***

ĐĐSN

Thì ra meo đó là của anh Đà Điểu Siêng Năng (ĐĐSN) ở cùng quê Tịch Xịch với cụ ông cụ bà. Anh này thi phú đầy mình nên ở bất cứ hoàn cảnh nào ảnh cũng phun châu nhả ngọc ra được. Anh ĐĐSN có nhắc đến “Anh Hươu” tức là tên cúng cơm của cụ trong lúc chơi đùa nghịch ngợm với đám con nít, đám chơi chơi và với cả những cụ ông cụ bà nữa, gọi cho đủ chữ là Hiêu Hăng Hái (giọng Bắc Kỳ) và Hu Hăng Hái (giọng Nam Kỳ) hoặc Hươ Heng Hứa (giọng liên khu 5).

Trong quá khứ anh ĐĐSN và HHH đã từng thơ qua thơ lại rất ư là nhiều phen. Nay đọc được thơ của anh ĐĐSN, cụ Hươu ta xin họa theo bài của anh ĐĐSN như vầy:

*Tui trồng đủ thứ bông sau **nhà**
Nam kỳ gọi bông, bắc kỳ: **hoa**
Làm việc chân tay, không động **não**
Mệt! uống bia hiệu cồ rố **nà***

*Cụ bà ngấm, đưa phôn bấm chụp
Cụ ông khom cuốc, oải thân già
Hươu Hăng Hái vốn người Đà Lạt
Nhạn Nhu Mì chính dzợ hẳn ta...*

Chưa hết. Bỗng dưng trên meo trở thành một thi đàn nho nhỏ vui vẻ lắm, mấy khi có dịp ngồi xa nhau (không phải ngồi kề bên nhau) gõ qua gõ lại để quên đi nỗi ám ảnh của con mụ Chinavirus đang làm cho cả thế giới nhảy tung tung, nhảy loạn cào cào chẳng khác nào ông Tề Thiên bị quỷ châm lửa vào đít...Tám câu sau đây là của anh chàng có tên Nguyễn Bá Thành. Cái tên này không xa lạ gì với quý khán thính giả từng xem và nghe trên các hệ thống truyền thanh truyền hình bằng tiếng Việt khắp nước Cờ Hoa...khi anh đăng đàn quảng cáo cho công ty **Teleton**...mua một cái nồi tặng 10 đôi đĩa...mua một máy đấm lưng tặng một que gỏi lưng vân vân và vân vân...Thơ anh Thành viết:

*Phong tỏa? Mặc người! ta với ta
Nhờ có Cô Vi được ở nhà
Sáng ra cuốc cỏ tiêu phiền nã
Chiều làm vài cốc Cờ-rố-na
Nhàn nhã như ri đâu dễ có
Hoa vườn đẹp vậy khó tìm ra
Thời buổi người người đang khủng hoảng
Chị Nhạn - Anh Hươu vẫn tà tà...*

Trong thơ cụ Hươu và cả anh Nguyễn Bá Thành đều có mùi bia. Bia hiệu Corona. Bia này là loại bia nhập cảng từ nước láng giềng Mexico, giá cả mắc hơn các loại bia của Cờ Hoa như Miler Light hoặc Bud Light. Từ ngày có chú ba Xập Cạn Bình cho xuất xưởng loại coronavirus thì tưởng đâu Corona của xứ Mễ sẽ sập tiệm, ai dè thấy thiên hạ ùn ùn kéo nhau đi mua bia Corona để về nhậu chơi với hy vọng Corona Made In Mexico sẽ đề bẹp Corona Made in China. Nào ngờ Made In China đã chưa chịu chết mà chạy vung vít cả thế gian, từ Á sang Âu, từ Âu sang Mỹ và đã rước linh hồn của mấy vạn con người trong đó những người được gọi là Cụ Ông Cụ bà chiếm đa số...

Định viết thêm đôi giòng kết thúc bài “Viết Trong Thời Chinavirus” để gửi cho bà con đọc giải khuây trong những ngày bị “cấm cố” tại gia nhưng khi vừa mở meo ra lại thấy có một bài thơ tám câu gửi từ miền Tây nước Mỹ, chính xác là từ thành phố Fountain Valley của California, bên dưới ghi HĐT là tên của tác giả. Nếu đọc giả không phải là dân “bắt tay trái” e khó đoán được tên tác giả là gì. HĐT là Hồ Đá Trưóc? Hoàng Đầu Trâu? hay Huỳnh Đánh Trống? Bài thơ thế này:

*Sáng ra cuốc đất trồng hoa
Trưa vào làm đở vài ba tô mì
Chiều về ta nhấp vài ly
Tối thì ta mở ti vi xem đời
Cô vi chưa được đôi mươi
Mà sao quá khủng (?) người người kêu than
Thôi thì nhân tiện cảnh nhàn
Không đi đâu được rủ nàng...thiếu hai chữ !?☺☺*

HĐT

Câu cuối của bài thơ tác giả ghi “*thiếu hai chữ*” cho nên đọc giả không biết tác giả HĐT muốn rủ nàng làm gì. Cụ ông ở Texas sau khi đọc mấy câu lục bát “để nấu mì” của anh HĐT có đề nghị anh HĐT thêm vào hai chữ. Đó là hai chữ “*Rửa Tay*” cho phù hợp với khuynh hướng chinavirus hoặc vuhavirus cũng rứa!

Ngoài ra anh Nguyễn Bá Thành cũng ở miệt trời Tây, tặng cho anh HĐT hai chữ “*Về Chơi*” để chêm vào hai chữ còn thiếu. Bình loạn: hiện giờ chị vợ của anh HĐT đang ở đâu mà sao anh HĐT phải rủ nàng về chơi? Nếu chị này hồng có nhà là chị đã vi phạm luật của quận Cam rồi đó. Đang lúc cả quận Cam bị phong tỏa mà chị nỡ nào để anh HĐT ở nhà một mình. Đi đâu? Tui thì chỉ dám đề nghị anh “*rửa tay*” trước khi cầm đũa ăn mì. Quý vị thấy sao? Cho biết ý kiến với. Một ý nữa, vợ anh HĐT đang ở nhà mà anh hí hửng rủ nàng nào đó “*về chơi*” thì cả chàng lẫn nàng sẽ bị virus nội địa vật ngay tức khắc! Anh HĐT có ngon thì cứ rủ nàng “*dìa chơi*” cho vui...nhà vui cửa...

Chưa hết! Con chinavirus càng ngày làm cho không gian mọi nơi trở nên ảm đạm u ám. Đây cũng là lúc mấy anh có chút tâm hồn “thơ sĩ” “tối tác” những vần thơ rất hợp với thời đại virus, trong đó có bài của tác giả PC:

*Chiều nay Houston bỗng đổ mưa
Trông bên trời buồn hơn Diễm Xưa
Sân sau lá rụng, thềm vuông nắng
Ngõ trước gió lùa, mây lưa thưa
Em có vọng nghe từ Vũ Hán
Hoàng Hạc Lâu bóng khuất mây che
Thì thầm lời chim qua gió nhẩn
Hạc vàng đã chết tận đáy khe
Phong Châu*

Anh HĐT bên thành phố Fountain Valley viết:

(Từ "Hoàng Hạc Lâu bóng khuất mây che" - Phong Châu)

*Hoàng Hạc Lâu bỗng dưng ảm đạm
Vận của trời đổ xuống tràn lan
Chắc cũng bởi lòng người u ám
Nên thiên đường cũng giận trần gian

Có cách chia thấy gần thật quý
Có đón đau mới tiếc bình an
Bên dưới tiếng cười là nước mắt
Cho mình và cho cả thế gian
HĐT*

Những lời thơ nghe ra cũng buồn muốn nhiều nước mắt! Con virus nghiệt oan đã nhấn chìm bao nhiêu sinh mạng! Oan khiên thay!!!

Bài thơ cuối trên những trang này là một bài được gửi từ Orange County, nơi cư dân cũng bị “cấm cố” trong nhà. Bài thơ của tác giả letamanh tức Trưởng Hương Đạo Lê Anh Dũng. Nội dung như sau:

Ngồi buồn quá làm thơ chửi đổng cho đỡ tức!

TÀU TẤN CÔNG !

*Hán Covi lạ quá ta
Xăm xăm tìm kiếm những người già
Nó yêu lúa tuổi gần với đất
Thế giới chìm trong nỗi xót xa!
Công Trường New York im phăng phắc
Tháp Ép Phen kia chẳng người qua
Cầu Golden Gate trời u ám
Châu Á - Châu Phi cấm vào ra
Thằng Tàu sanh sản loài virus
Tung khắp thế gian cõi ta bà
Hai ngàn hai mươi dường tận thế!
Thế giới chào thua giặc Cộn a?*

Letamanh

Ngày 25 tháng 3 – 2020

